Redakční rada

Výkonná redaktorka a jazyková korektorka:
Mgr. Tereza Čálková
Grafická úprava a sazba: Mgr. Lada Slabá

Redaktoři homeoffice vydání:

Eliška Hanzlíková 8.B
Šárka Karásková 8.B
Michaela Knirschová 5.A
Valerie Pavlů 8.B
Mgr. Radomíra Novorná
Viktorie Salomonová 5.A
Anna Šulcová 5.A
Kristýna Uhrová 5.A

Ilustrace:

Elen Mejzrová 7.A
Viktorie Salomonová 5.A
Anna Šulcová 5.A

Kontakt

Základní škola, Liberec
Sokolovská 328, p.o.
460 14, Liberec XIII

tel.: +420 481 120 586
email: skola@zssokol.cz

ČERVEN 2021/ROČNÍK 24

ŠKOLÁSEK

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY SOKOLOVSKÁ

Homeoffice vydání... to nejlepší z distanční výuky

Elen Mejzrová

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

hlásíme se vám po skoro roční odmlce. Tento školní rok byl opravdu velmi neobvyklý, plný omezení, změn, zavřených škol a převážně v duchu distanční výuky, která byla náročná úplně pro všechny. Naše redakce se proto rozhodla posbírat „od každého něco“ a alespoň závěr školního roku odlehčit články našich redaktorů.

Přejeme vám krásné léto, spoustu zážitků a hlavně pozitivní mysl.

Za redakci zdraví
Mgr. Tereza Čálková

Koberce z Liberce

limerik 8.B

Byla mamka z Liberce,
vyráběla koberce.
Dělala je z mramoru,
měla velkou podporu,
ta tkadlena z Liberce.

Byla jedna kočka z Liberce,
která ráda škrábala ty koberce.
Byla chlupatá jak méďa,
víc než strejda Béďa.
Jó, ta huňatá kočka z Liberce.

Byl jeden dědeček z Liberce
a každý týden pral ty koberce.
Dokud nebyly čisté,
říkával zákazníkům, že není jisté,
jestli z nich dostal šváby a mravence.

Komiks - Maryša

Valerie Pavlů

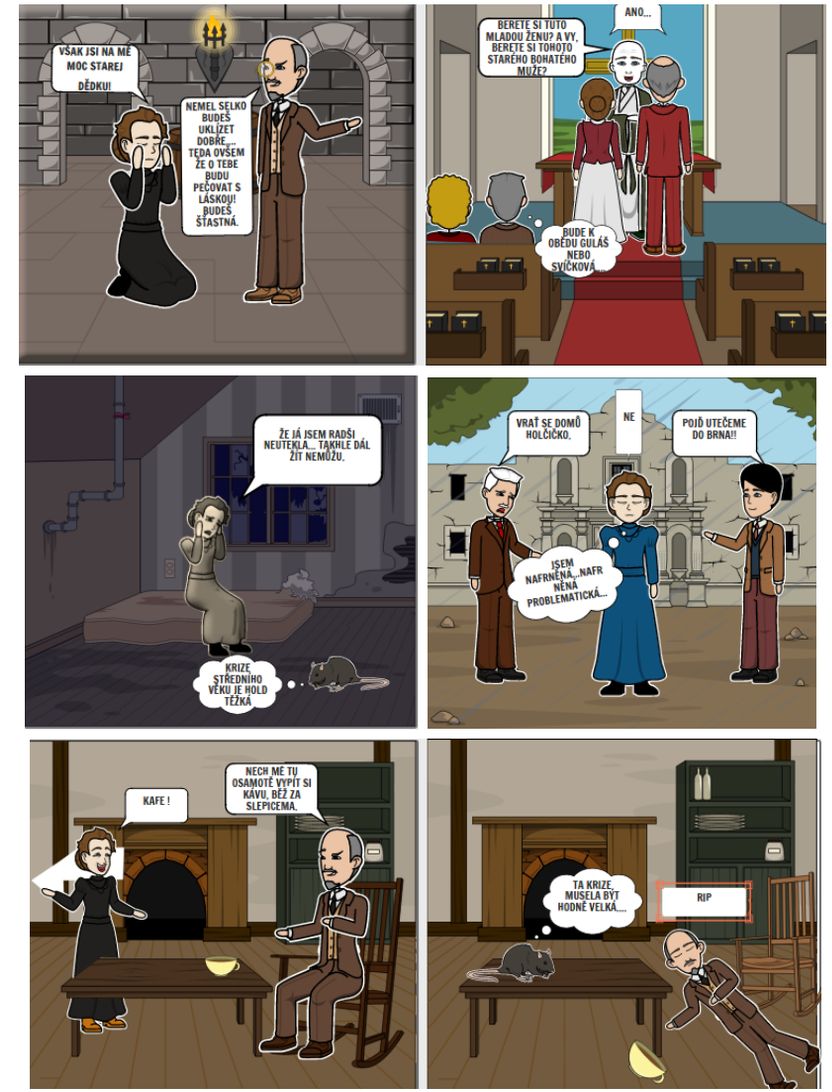

Volný čas (luštění a četba)

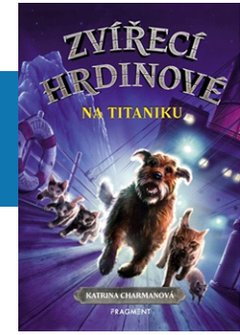

Kristýna Uhrová

Zvířecí hrdinové na Titaniku

Dobrodružný příběh o zvířatech, lidech, statečnosti, věrnosti a přátelství na pozadí dramatických historických událostí. Když voříšek Mutt zjistí, že má jeho milovaná Alice odplout do Ameriky bez něj, je rozhodnutý následovat ji za oceán za každou cenu. A tak s pomocí krysáka Leona pronikne na obrovskou loď jménem Titanik. Černé pasažéry však odhalí kapitánova kočka Clara. Ta Muttovi slíbí, že pokud se postará o tři koťata, která někdo odložil do záchranného člunu, neprozradí ho. Pak však údajně nepotopitelná loď narazí na ledovec.

Zdroj: www.albatrosmedia.cz

Pro chytré hlavičky

Anna Šulcová

Zpět do

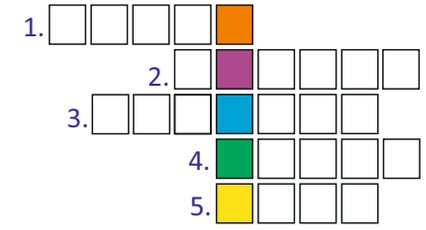

1. Pruhovaní koníci v Africe.
2. Silný skokan v Austrálii.
3. Nejpomalejší tvor světa.
4. Strakaté zvíře, které nám dává mléko.
5. Vyleze z domečku, pouze když prší.

Lea a kouzelný králíček - povídka

Viktorie Salomonová

Dnes nastal jeden kouzelný a krásný den pro Leu. Lea má narozeniny a čeká ji velké překvapení. Ta samozřejmě zatím nic neví, ale brzy se to dozví. Lea je 10-letá dívka, která má jedno velké přání. Lea vstala a probuzení nebylo o nic lepší než jindy, musela do školy. Sice měla školu ráda, ale ne vstávání. Lea si zívla, nasadila si bačkory a šla na snídani. Po snídani si vyčistila zuby a oblékla se. Už jen sbalila batoh a šla do školy. Když přišla ke škole, tak jí kamarádky popřály všechno nejlepší k 11. narozeninám. Za to byla moc ráda. Po škole spěchala domů a těšila se na dárek od rodičů. Ti jí popřáli všechno nejlepší a dali jí dárek. Lea ho rozbalovala, a když viděla, co v něm je, zaradovala se. Její přání bylo splněno. Byl to králíček. Ale ne jen tak obyčejný, byl to kouzelný králíček, ale zatím to nevěděli ani rodiče ani Lea.

pokračování povídky ...

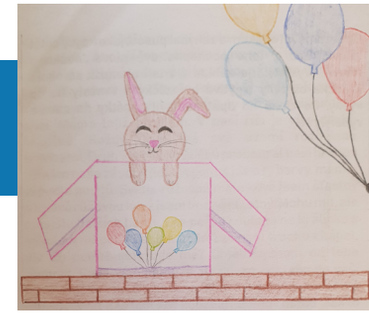

Uběhlo pár dní po tom, co ho dostala, ale pořád nic nevěděla. Avšak jednoho dne přišla ze školy a šla dělat úkoly. Najednou viděla malé světlo. Otočila se a viděla malého, krásného, svítícího, světle růžového králíčka.

Nevěřila svým očím a tak si je promnula, ale nic se nezměnilo, králíček pořád svítil. Nevěděla co má dělat, a tak šla pomalu k němu a opatrně ho pohladila. Králíček se k ní přitulil a změnil barvu na tmavě růžovou. Lea vůbec netušila, co se stalo, ale to se po chvíli dozvěděla. Králíček zamával ouškem, tím Lea pochopila, že jí chce něco říct.
Opět zamával ouškem a zahýbal pusou, jako kdyby chtěl mluvit. Lea z toho pochopila dvě slova „ouško a mluvit". Vyslovila je nahlas a v ten okamžik se okolo králíčka objevily třpytivé hvězdičky a vznesly ho do výšky. Po chvíli ho opět postavily na zem a vypařily se.

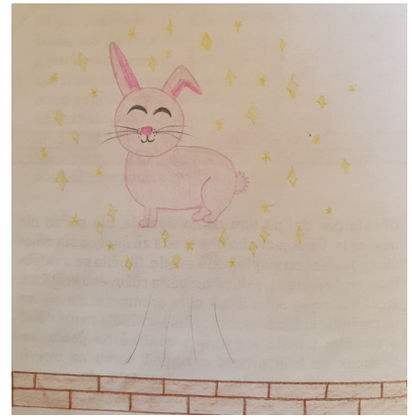

Rozhovor s Evou Menšíkovou novou zástupkyní školy

Šárka Karásková, Eliška Hanzlíková

foto: archiv autora

Na jaké škole jste učila dřív?
„Já jsem učila na střední škole, začínala jsem na střední hotelové škole, pak jsem učila na střední škole strojní, stavební a dopravní a tam jsou hlavně předměty dopravní, maturitní a pak taky obor jako je zedník, truhlář a další…"

Jaké vyučujete předměty?
„Vyučuji češtinu a dějepis, a to jsem taky vystudovala a ještě dodám, že tady na téhle škole učím informatiku ve čtvrté třídě."

Proč jste si vybrala tyto předměty?
„Protože jsem měla jednak ráda dějepis a moje záliba byla hlavně čtení literatury."

Baví Vás Vaše práce? A jak jste se dostala k učitelce?
„Tak mě práce učitelky baví, učím už 19 let, začínala jsem na střední škole pedagogické, nejprve jsem chtěla dělat vychovatelku v družině, nebo učitelku ve školce, ale pak jsem na střední škole zjistila, že by mě spíš naplňovalo a bavilo učit větší děti, takže jsem šla studovat vysokou školu. "

Není Vaše práce náročná psychicky, fyzicky?
„Fyzicky náročná není, ale psychicky někdy náročná je, hlavně když teda člověk učil zlobivější třídy a taky při tom přechodu na online výuku, tak to bylo takové náročnější."

Jak jste se dostala na naši školu?
„Vaši školu jsem si vybrala, protože jsem ji znala z předchozích let. Líbila se mi její koncepce a slyšela jsem na ni samou chválu, a také mě oslovila paní ředitelka, proto jsem si ji vybrala."

Děkujeme za rozhovor!

Oživlé obrazy distanční výuka VV

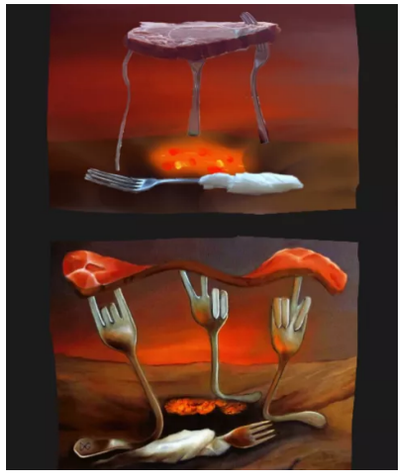

Zuzana Bayerová

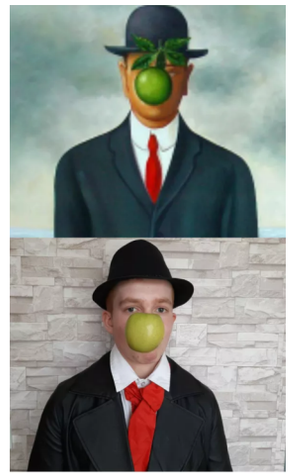

Jan Machotka

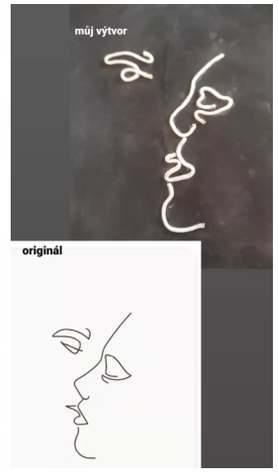

Jindřiška Hypšová

Elen Mejzrová a Eliška Copová

Ondřej Kupec

pokračování... Lea a kouzelný králíček

Lea vůbec nevěděla, co se stalo. Najednou králíček promluvil. „Ahoj, já jsem Ouško.” Lea nevěřila svým vlastním uším, ale stejně odpověděla: „Ahoj, já jsem Lea.” A králíček mluvil dál:„Já jsem kouzelný králíček z říše kouzelných mluvících králíčků a ti mně poslali na tuto misi. Máme totiž problém. V naší říši je více druhů králíčků. Každý druh má své území rozdělené hradbami. Druh velkých králíčků proboural naši hradbu a ujídá nám naše zásoby jídla. A pokud jde o ty barvy, měním je podle pocitů. Světle růžovou mám, když jsem šťastný a tmavě růžovou, když jsem hodně nešťastný. Mohu mít, ale spoustu dalších barev.” Lea pořád koukala na králíčka s vykulenýma očima. „Aha, tak už to začínám trochu chápat, ale co potřebujete ode mě?” „Chtěli bychom od tebe pomoc”. „Ráda vám pomůžu, ale jak se dostanu do vaší říše?” Ouško skočil Lee na klín a vyslovil kouzelná slůvka. „Vrať nás tam, kde kouzelný domov mám!” Jak to řekl, objevily se kouzelné třpytivé hvězdičky a přenesly je tam. Lea se rozhlížela do všech stran. „Je tu krásně”, řekla. Jenže králíček nechtěl ztrácet čas a hned šel tu pohromu Lee ukázat.

pokračování povídky ...

Prošli houštím a byli v jejich vesničce, která byla plná velkých králíků. Lea pořád koukala po všech stranách a pak řekla: „Tak pojď, promluvíme s nimi.” K jednomu došli a zeptali se ho: „Proč jste se probourali zdí naší vesničky a jíte naše jídlo?” On jim odpověděl, že u nich nic neroste a mají hlad. „Běžte se tam podívat.” Tak šli. „Tady opravdu nic neroste,” řekli si oba. Podívali se po okolí, ale nenapadlo je, proč se tak stalo. Pak se ale Lea podívala na hodinky a zjistila, že už je čas, kdy rodiče přicházejí z práce. A tak se vrátili do pokoje. Hned na to někdo zaklepal. Lea se otočila na Ouška a řekla, ať je potichu. Sedla si ke stolu, jako že dělá úkoly a řekla: „Dále.” Do pokoje vešla mamka, pozdravily se a řekla Lee, že až si dodělá úkoly, ať přijde na večeři. Lea si oddechla, že mamka nic nepoznala. Po večeři si s Ouškem promluvila o záchraně vesničky, ale na nic nepřišli. Později šla rodičům říct dobrou noc a lehla si, ale nemohla usnout, pořád na to musela myslet. Najednou jí něco napadlo. „Mám to!” vykřikla na Ouška. „Neviděla jsem tam žádnou vodu, proto je tam takové sucho a nic tam neroste.” Ouško kývl hlavou, „to je ono!”Pak šli oba spokojeně spát. Další ráno musela Lea jako vždycky do školy. Když se vrátila, Ouško už na ni čekal, aby se přenesli opět do králičí vesničky. Vyslovil kouzelná slůvka. „Vrať se tam, kde kouzelný domov mám!” a byli tam. Prošli houštím a řekli všem, na co přišli. Svolali všechny králíčky a domluvili se, že zbourají hradby, aby se voda dostala do všech vesniček a vyhrabou díry na rybníčky a potůčky, aby všude byla úrodná půda.

Perník ke kávě, co zvládneš sám(a)

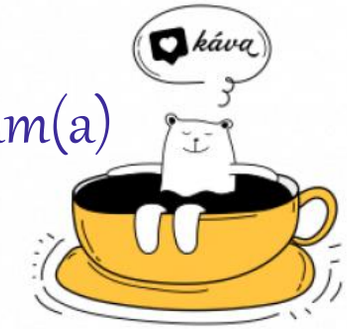

Michaela Knirschová

SUROVINY

0.5 hrnku olej
1 ks vejce
2 lžíce kakao
1 hrnek mléko
1 hrnek cukr krupice
1 ks vanilkový cukr
2 hrnky hladká mouka
1 ks kypřící prášek do perníku

POSTUP

Všechny suroviny na těsto dobře vymícháme a z mísy jej přelijeme na vymazaný a hrubou moukou vysypaný plech. Hrnkový perník pečeme 20 - 30 minut na přibližně 160 °C (podle trouby).

Upečený perník polijeme čokoládou a posypeme kokosem. Necháme zatuhnout. Hotový perník s čokoládou a kokosem nakrájíme na kostky a podáváme třeba ke kávě :)

DOBROU CHUŤ!

Školásek se loučí s Rání

Mgr. Tereza Čálková

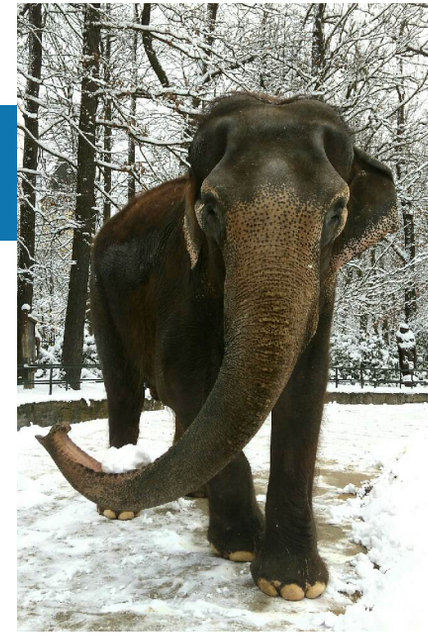

Vážení čtenáři,
nikomu z vás jistě neuniklo, že naše škola je již bezmála tři roky sponzorem chovu slonů indických v liberecké zoo (Rání a Baly). Bohužel 26.dubna 2021 obletěla Českou republiku zpráva o úhynu slonice Rání, která zarmoutila nejednoho milovníka tohoto monumentálního tvora.

Rání do liberecké zoo přicestovala v roce 1967 jako čtyřleté slůně a strávila tak v zoo téměř celý svůj život. Za tu dobu si svou unikátní povahou získala srdce každého, kdo měl možnost ji poznat – Rání milovala společnost lidí (svého ošetřovatele při příchodu do slonince vítala troubením a svou radost projevovala pískáním; o pozornost a podrbání si „říkala“ foukáním chobotem do obličeje – pro představu jaké to asi je: Nastavte si zapnutý fén před obličej :-). Mimo jiné oplývala velikou inteligencí.

Nejednou „potrápila“ své ošetřovatele, protože žádný zámek ani západka od dveří do vnitřního bazénu v pavilonu pro ni nebyly překážkou (se vším si poradila do pár minut:-).
I přes svůj věk měla stále povahu hravého slůněte a velké šprýmařky.

Rání uhynula ve věku úctyhodných 58 let – byla nejstarším obyvatelem liberecké zoo a zároveň druhým nejstarším slonem v naší republice.
Zdroj: https://www.zooliberec.cz/zoo-se-rozloucila-s-rani/tiskove-zpravy/; osobní zkušenost autorky; rozhovor s hlavním ošetřovatelem slonů

konec povídky...

Všichni se hned dali do práce. Jelikož jich bylo hodně, tak to měli za chvíli hotové. Pak ještě vysadili semínka salátu a mrkve. Když to dodělali, všichni si navzájem poděkovali a domluvili se, že hradby už zůstanou navždy zbourané a budou spolu šťastně žít.

Lea a Ouško byli rádi, že se jim to povedlo, ale museli se vrátit domů. Uběhl den a Lea s Ouškem se šli podívat do vesničky, jak to tam funguje a vypadá. Hned jak prolezli houštím, nestačili se divit. Byly tam postavené nové domky, vybudovaná nová pole a všichni králíčci si navzájem pomáhali. Lea se najednou Ouška zeptala, zda tady zůstane nebo půjde s ní. „Mám teď domov tady i u tebe,” odpověděl. „Jak to myslíš?” zeptala se Lea. Ouško řekl: Když budeš ve škole, budu tady, když budeš doma, budu s tebou, ano?” Lee to přišlo jako dobrý nápad a byla ráda, že králíček s ní zůstane. „A budu sem ještě moci někdy jít?” zeptala se. „Je to tu krásné!” Ouško řekl, že určitě může. Lea se zaradovala, přitulila si králíčka k sobě a šli spokojeně, společně domů.

Abeceda peněz - 5.A
reportáž z projektu 1.část

Mgr. Radomíra Novotná

Na začátku byly 3 000,- Kč jako půjčka od České spořitelny a nadšení. A pak už jen práce – založit firmu, vytvořit logo, zjistit, co chybí na trhu, obhlédnout nabídku konkurence, vybrat nejvýhod-nějšího dodavatele materiálu, nakoupit materiál a ...

prát, žehlit, měřit, stříhat, šít a taky párat, znovu žehlit, modelovat, vařit čokoládu a vytvářet z ní pralinky, míchat směsi a formovat šumivky a také skládat, balit, zdobit a označovat logem ...

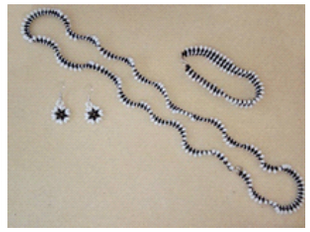

a byly z toho dárky jedna radost - látkové tašky, pytlíky na pečivo a zeleninu, čokoládové pralinky s mandlemi nebo kokosem, přívěšky na klíče, roušky s anti-bakteriální úpravou, šumivky, korálkové soupravy ...

Šikovné ručičky
reportáž z projektu 2.část

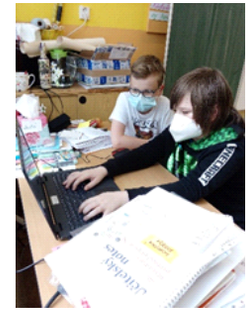

... a teď přišli na řadu naši IT specialisti, kteří založili e-obchod a vložili do něj všechny výrobky i s fotkami ...

... na náš e-shop se vrhli rodiče, spolužáci, kamarádi, učitelé, babičky, tetičky, ale i osobně nám neznámí lidé a kupovali a kupovali ...

... a my jsme začali vydělávat ...

... během prvních hodin jsme měli na splacení půjčky, pak i na dárek potřebným, a nakonec nám zbylo i na výlet do Prahy.

Darovací certifikát

DVACET KUŘAT

Darovací certifikát

ČTYŘI KANYSTRY NA VODU